

ΝΕΑ ΑΝΑΤΟΛΗ

Προλετάριοι όλων των χωρών,
καταπιεζόμενα έθνη και λαοί ενωθείτε!

“Από τη στάχτη του θα
ξαναγεννηθεί το ΚΚΕ”
Ν. Ζαχαριάδης

ΟΡΓΑΝΟ ΤΗΣ Κ.Ε ΤΗΣ ΟΡΓΑΝΩΣΗΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΝΑΣΥΓΚΡΟΤΗΣΗ ΤΟΥ ΚΚΕ

ΓΡΑΦΕΙΑ: ΧΑΛΚΟΚΟΝΔΥΛΗ 35 ΤΗΛ.-ΦΑΞ 5232553 ΚΥΡΙΑΚΗ 1 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ 1999 ΑΡ. ΦΥΛ. 334 ΔΡΧ. 200

Παπανδρέου-ΣΥΝ-ψευτοΚΚΕ

ΝΕΑ ΒΡΩΜΙΚΗ ΤΑΚΤΙΚΗ ΤΟΥ ΣΟΣΙΑΛΦΑΣΙΣΜΟΥ ΓΙΑ ΤΙΣ ΜΕΙΟΝΟΤΗΤΕΣ Τις προορίζει για εργαλεία εξωτερικής πολιτικής

Ο Γ. ΜΟΣΧΟΝΑΣ
ΘΑ ΖΕΙ ΓΙΑ ΠΑΝΤΑ
ΣΤΙΣ ΚΑΡΔΙΕΣ ΜΑΣ

Έφυγε ένας
αγαπημένος
άνθρωπος
του μαοϊκού
κινήματος
με ηρωισμό
και
μεγαλείο

Σελίδες 5 - 6

Από την πιο ισχυρή θέση
εξουσίας που είχε ποτέ ο
σοσιαλφασισμός έριξε την νέα
του γραμμή για τις εθνικές
μειονότητες.

Οι αστοί δημοκράτες και οι
φιλελεύθεροι γενικά είναι
στοιχισμένοι με ευλάβεια και
θαυμασμό πίσω από τον Γ.
Παπανδρέου. Ο γενικά
οξυδερκής Γ. Τζανετάκος τον
χαρακτήρισε “βαθύ μεταρρυθ-
μιστή” ενώ δεν υπάρχει
δημοκρατικός σχολιαστής που
να μην αισθάνεται την υπο-
χρέωση να σταθεί στο πλευρό
του, τώρα που δίνει με “α-
προσδόκητη” τόλμη την
συγκινητική του και πρωτο-
πόρα πάλη ενάντια στους
σοβινιστές και υπέρ των
μειονοτήτων.

Είναι τόσο απελπιστική η δίψα
αυτών των απομονωμένων αστών
δημοκρατών για ένα καλό νέο μέ-
σα στη νεομεσαιωνική καταβύθι-
ση της χώρας, ώστε μπορούν να
πιστέψουν ευχαρίστως ότι βρήκαν
έναν ήρωα - προστάτη στο πρόσω-
πο του τρίτου γόνου της αντιδρα-
στικής δυναστείας Παπανδρέου.
Είχαν τόση ανάγκη από πριν για
έναν σωτήρα, ώστε δεν θέλησαν
καθόλου να σκεφτούν πως αυτός ο
γλυκομίλητος και σεμνός νέος, έ-
γινε υπουργός εξωτερικών, πως ο
άνθρωπος αυτός ήρθε στη εξουσία
χάρη στην “υπέρ του Οτσαλάν” υ-
στερία και ότι η πρώτη του πράξη
αφού ήρθε στα πράγματα ήταν να
θεωρήσει τον εαυτό του οικουμε-
νικό Υπ. Εξωτερικών, δηλαδή
υπουργό και των φαιοκόκκινων, ο-
πότε και του ψευτοΚΚΕ και του
Τσοβόλα και Κ. Καραμανλή. Δεν

θέλουν καν να αναρωτηθούν γιατί
έχει τα πιο ευνοϊκά σχόλια από αυ-
τούς, (π.χ. Τσοβόλας), τις πιο συ-
χνές αθόρυβες και συνένοχες συ-
ναντήσεις μαζί τους και την πιο
μεγάλη ασυλία στις αντιπολιτευ-
τικές τους ανακοινώσεις.

Αφού δεν σκέφτηκαν καθόλου
για όλα αυτά προηγουμένα, πως
θα μπορούσαν τώρα να προσέξουν,
μέσα στην ξαφνική χαρά, ότι ή-
ρωας του χαιρεί υποστήριξης ή έμ-
μεσης ανοχής από τους παραπά-
νο πάνω στον ορυμαγδό του μειο-
νοτικού;

Και καλά ας πούμε ότι είναι φυ-
σικό που ο ΣΥΝ τον υποστηρίζει
μιας και αυτό το κόμμα είναι ει-
δικά φτιαγμένο για να εξαπατά φι-
λελεύθερους, αλλά το ψευτοΚΚΕ;
το κόμμα της Κανέλλη και του
Ζουράρι που λέει με το στόμα της
Παπαρήγα ότι ο “καθένας μπορεί
να λέει ότι κατάγεται από κει, δη-
λαδή ότι είναι τουρκογενής”; Ο
Τσοβόλας πούχει καταπιεί τη
γλώσσα του; Ο Τσοχατζόπουλος,
ο αρχηγός πασών των σοβινιστι-
κών φραξιών μέσα στο ΠΑΣΟΚ
που έκανε μόνο μια χλιαρή δήλω-
ση για το αρχικό κείμενο Δημη-
τρά και σταμάτησε μετά την δή-
λωση του Γ. Παπανδρέου; Πως ε-
ξηγείται ότι διέρρευσε στο
συγκρότημα Λαμπράκη πως έγι-
νε “έξω φρενών” από τις 18 υπο-
γραφές μερικών δικών του μέσα
στην Κ.Ε του ΠΑΣΟΚ; (Βήμα, 1/8/
99).

Τι διάολο επανάσταση στο μειο-
νοτικό είναι αυτή που βρίσκει τό-
σο αμίλητο τον Καραμανλή να α-
φήνει στον Σπηλιωτόπουλο το κα-

συνέχεια στη σελ. 2

Η ΜΑΧΗ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΡΓΑΣΙΑΣ

Το μέτωπο Κόκκαλη - Κωστόπουλου - Λάτση προελαύνει

Ο όμιλος Λάτση είναι τελικά ο νικητής στη μάχη που ξέσπασε αυτές τις μέρες για την τράπεζα Εργασίας, μια από τις πιο αποδοτικές τράπεζες του ελληνικού χρηματοπιστωτικού συστήματος. Τόσο η διοίκηση του Χρηματιστηρίου όσο και η διοίκηση της Τράπεζας Εργασίας έκαναν ό,τι μπορούσαν για να βγάλουν τον ανταγωνιστή του Λάτση, τον Σάλλα, έξω από το παιχνίδι. Η τράπεζα Εργασίας δόθηκε με πολιτική απόφαση του Σημίτη η οποία εκτελέστηκε από τον υπουργό Εθνικής Οικονομίας Παπαντωνίου στο επιχειρηματικό μέτωπο Κωστόπουλου-Λάτση-Κόκκαλη, δηλαδή στο οικονομικό μέτωπο του σοσιαλφασιστικού μπλοκ. Αυτό δεν σημαίνει ότι οι Κωστόπουλος - Λάτσης είναι σώνει και καλά ρωσόφιλοι, αλλά συμμαχούν οπωσδήποτε πολιτικά και οικονομικά με τους ρωσόφιλους.

Η Τράπεζα Εργασίας είναι μια τράπεζα που τα μεγέθη της, αλλά κυρίως η κερδοφορία της και το επίπεδο των στελεχών της δίνουν μεγάλη οικονομική δύναμη στον κάτοχο της πλειοψηφίας των μετοχών.

Αν βέβαια όλο το ζήτημα ήταν μόνο το ποιος αστός θα πάρει μια τράπεζα για να μεγαλώσει την επιχείρησή του και τα κέρδη του, τότε το πράγμα ελάχιστα θα ενδιέφερε το προλεταριάτο από την άποψη την πολιτικής, μιας και θα επρόκειτο για μια ενδοαστική σύγκρουση. Όμως εδώ δεν πρόκειται μόνο γι' αυτό. Πίσω από κάθε όμιλο έχει στοιχιστεί μια ολόκληρη μερίδα της αστικής τάξης με διαφορετικούς προσανατολισμούς η κάθε μια, και από την άποψη αυτή, η έκβαση της μάχης έχει ιδιαίτερο πολιτικό ενδιαφέρον.

Μια τέτοια μάχη πριν δέκα-δεκαπέντε χρόνια θα ήταν πραγματικά αδιανόητη. Τότε το μόνο που θα μπορούσε να γίνει στην οικονομία ήταν κρατικοποίηση ή κλείσιμο κάποιας βιομηχανίας. Η ιδιωτικοποίηση ήταν αδύνατη. Θα θυμούνται ασφαλώς οι αναγνώστες μας την υπόθεση με την ιδιωτικοποίηση

της ΕΑΣ. Τότε το ρωσόφιλο μπλοκ είχε ρίξει στη μάχη όλες του τις δυνάμεις. Μέχρι και οι μπόμπες της 17N είχαν επιστρατευθεί και βέβαια νίκησε. Όμως από τότε μέχρι σήμερα "κύλησε πολύ νερό στο αυλάκι", που λέει και ο λαός. Η πολιτική συμμαχία με τη Ρωσία επέτρεψε σε μια σειρά από έλληνες αστούς να δέσουν τα οικονομικά συμφέροντά τους με τις σοσιαλφασιστικές "ορθόδοξες" χώρες, ιδιαίτερα με τη Σερβία σε μια εποχή, κατά ή μετά τον πόλεμο της Βοσνίας, όταν η παγκόσμια κοινότητα είχε επιβάλλει εμπάργκο σε αυτήν. Οι έλληνες αστοί έκαναν χρυσές δουλειές κυριολεκτικά με τους σφαγείς των βαλκανικών λαών. Έτσι σήμερα πολλοί αστοί έχουν οικονομικά συμφέροντα στη Ρωσία, τη Σερβία, την Ουκρανία, τη Μολδαβία, την Αρμενία κλπ. Έτσι φτιάχτηκε το ρωσόφιλο μπλοκ και στην ιδιωτική αστική τάξη της

χώρας. Οι ρωσόδουλοι πριν δέκα χρόνια είχαν πολιτική εξουσία, μέσα από πολιτικά κόμματα και μέτωπα, αλλά στο επίπεδο της οικονομίας κυριαρχούσαν οι αστοί που είχαν τα συμφέροντά τους δεμένα με την Ευρώπη ή τη Δύση γενικότερα. Σήμερα όμως τα πράγματα, όπως είπαμε και πριν, έχουν αλλάξει. Η ρωσόδουλη αστική τάξη έχει συγκροτηθεί πια ισχυρή και στο οικονομικό επίπεδο και διεκδικεί κάθε θέση στην οικονομία της χώρας απέναντι στη δυτικόφιλη. Τώρα μπορούν να γίνονται ιδιωτικοποιήσεις αρκεί την επιχείρηση να την παίρνει ρωσόφιλος κάθε φορά ή σύμμαχος ευρύτερος του ρωσόφιλου μετώπου.

Οι δύο όμιλοι είχαν συγκρουστεί ξανά μαζί με την Πίστωση στην υπόθεση της αγοράς της Ιονικής τράπεζας τον προηγούμενο Μάρτη. Τότε η Ιονική κατέληξε στον Κωστόπουλο. Εκεί ο Λάτσης είχε συμμαχήσει με τον Κωστόπουλο που συνέτριψε την Πειραιώς. Η πώληση στον Κωστόπουλο ήταν πάλι μια πολιτική απόφαση της κυβέρνησης και βέβαια του ρωσόφιλου μπλοκ. Ο Κωστόπουλος αρκετά πριν είχε συμ-

μαχήσει με τον άνθρωπο εκείνο που σου εξασφαλίζει οποιονδήποτε κρατική δουλειά στην Ελλάδα, με τον πρώην πράκτορα της Στάζι και της ΚΓΒ, αυτή τη ρωσόδουλη βδέλλα των κρατικών προμηθειών, τον Κόκκαλη. Στα έργα του ολυμπιακού χωριού υλοποιούνταν αυτή η συμμαχία. Αφού λοιπόν ο Κωστόπουλος είχε περάσει στο ρωσόφιλο μπλοκ της αστικής τάξης ο δρόμος για την Ιονική του ήταν διάπλατα ανοιχτός. Η Ιονική πέρασε στην Πίστωση την Κυριακή, με παραβίαση των όρων του διαγωνισμού και ενώ το Σάββατο όλος ο Τύπος έγραφε για την αγορά της από την Πειραιώς αφού το προσφερόμενο τίμημα από αυτήν ήταν μεγαλύτερο. Στην υπόθεση της Ιονικής η Πειραιώς είχε συγκροτήσει μέτωπο από Βαρδινογιάννη, Γιαννακόπουλο, Αγγελόπουλο και άλλους αστούς, γενικά δυτικόφιλους. Μέσα σ' αυτό το μέτωπο ήταν και ο ερμαφρόδιτος Κοπελούζος που παίζει με Ρωσία και φυσικό αέριο αλλά ταυτόχρονα εδώ και χρόνια δέχεται ανηλεή πυρά από τους κνίτες.

Η απόσυρση του Λάτση συνοδεύτηκε προφανώς από την εξασφάλιση άλλων ανταλλαγμάτων, αφού αμέσως μετά αυτός πήρε μέρος στην κατασκευή του πετρελαιαγωγού Μπουργκάς-Αλεξανδρούπολης που θα μεταφέρει τα ρώσικα πετρέλαια της Κασπίας στη Μεσόγειο. Ίσως ένα αντάλλαγμα να ήταν και η σημερινή παράδοση σ' αυτόν της Τράπεζας Εργασίας.

Αυτή η σύγκρουση αφορούσε δύο συγκροτημένα κομμάτια της αστικής τάξης που ελέγχουν και τμήμα του τύπου. Η Πειραιώς έχει πίσω της το συγκρότημα του Ανδρουλιδάκη (Εξουσία, Επενδυτής, Planet FM), ενώ ο Λάτσης έχει το συγκρότημα Λαμπράκη.

Το μπλοκ της Τράπεζας Πειραιώς έχασε λοιπόν την τράπεζα Εργασίας. Η μάχη αυτή όμως δεν δόθηκε στο οικονομικό επίπεδο. Το ουσιαστικό χτύπημα ήταν η απόρριψη από το Χρηματιστήριο της προσφοράς του ομίλου

Σάλλα για την εξαγορά πακέτου 67% των μετοχών, τη στιγμή που η προσφορά του Λάτση αφορούσε μόνο ποσοστό 33,4% (είχε ήδη το 20,56% και με το νέο πακέτο θα έφθανε στο 50,01%). Το Χρηματιστήριο επέβαλε και στους δύο ανταγωνιστές να υποβάλλουν προσφορές για το 50,01%, ώστε να διευκολύνει το Λάτση και να τον ενισχύσει απέναντι στον Σάλλα. Το πραξικόπημα αυτό του Χρηματιστηρίου έγινε δυνατό ύστερα από την πολιτική έγκριση του υπουργού Εθνικής Οικονομίας Παπαντωνίου και προφανώς κάτω από την πολιτική καθοδήγηση Σημίτη. Το δεύτερο και καθοριστικό χτύπημα ήρθε από τη διοίκηση της Τράπεζας Εργασίας που με ανακοίνωση της λίγες μέρες πριν την τελική προθεσμία για την υποβολή βελτιωμένων προσφορών, τάχθηκε υπέρ της αποδοχής της προσφοράς του ομίλου Λάτση από τους μετόχους. Στο επίπεδο της διοίκησης και των εργαζομένων στην τράπεζα Εργασίας ο όμιλος Λάτση έπαιξε με τη μεγαλύτερη διασφάλιση της θέσης και των προνομίων διοίκησης και εργαζομένων, όπως ακριβώς είχε κάνει και ο Κωστόπουλος στην Ιονική.

Μετά από αυτά η Τράπεζα Πειραιώς αναγκάστηκε να αποσυρθεί και ξεκίνησε ένα δικαστικό αγώνα ενάντια στη διοίκηση του Χρηματιστηρίου. Κατέθεσε αίτηση στο Συμβούλιο της Επικρατείας για την ακύρωση των αποφάσεων του Χρηματιστηρίου και των αποφάσεων του Υπουργού Εθνικής Οικονομίας που επικύρωσαν αυτές τις μεθοδεύσεις. Ο Σάλλας υποστηρίζει ότι το Χρηματιστήριο παράνομα απέρριψε την πρόταση του για την εξαγορά του 67% των μετοχών ως τροποποίηση των όρων της

αρχικής προσφοράς, αφού η νέα πρόταση περιείχε απλά επέκταση του ποσοστού των μετοχών. Επίσης, χαρακτηρίζει ψέμμα το ότι δεν είχε κατατεθεί η προβλεπόμενη επιβεβαίωση (confirmation), ενώ επισημαίνει και παράνομη διαδικασία κατά τη λήψη της απόφασης, αφού αυτή πάρθηκε πρώτα από τον πρόεδρο και επικυρώθηκε στη συνέχεια από το Δ.Σ., ενώ αρμοδιότητα για τη λήψη αποφάσεων έχει το Δ.Σ.

Αυτό ήταν άλλο ένα ισχυρό ράπισμα σε μία δυτικόφιλη αστική τάξη χωρίς χαρακτήρα, έτοιμη να ανοίξει το δρόμο στο σοσιαλφασισμό μέσα από το σοβινισμό της.

Όλα αυτά τα σκάνδαλα του σοσιαλφασιστικού μετώπου που έχουν χαρακτήρα πολιτικού πραξικοπήματος στον τομέα της οικονομίας δεν μπορούν να κρυφτούν πια σα μία εσωτερική υπόθεση ρουτίνας. Έτσι πρόσφατο δημοσίευμα της έγκριτης εφημερίδας Financial Times χαρακτήρισε την πώληση της Εργασίας σα μία παρασκηνιακή διαδικασία που δεν έγινε με οικονομικούς όρους. Σύμφωνα με το σχετικό άρθρο η προσφορά του Σάλλα ήταν καλύτερη και η διοίκηση της τράπεζας Εργασίας σκέφθηκε με βάση τα συμφέροντα της και όχι τα συμφέροντα των μετόχων. Η πτώση της μετοχής της Eurobank μετά την εξαγορά είναι χαρακτηριστικό δείγμα της στάσης των επενδυτών.

Το σοσιαλφασιστικό μέτωπο διεκδικεί εξουσία μέσα από την οικονομία, αφού ρώσικη πολιτική δεν μπορεί να γίνει με δυτική οικονομία. Η αδυναμία της δυτικόφιλης αστικής τάξης στην πολιτική δεν μπορεί παρά να εκφράζεται παρά με απώλεια θέσεων στην οικονομία.

**ΔΙΑΒΑΖΕΤΕ-ΔΙΑΔΙΔΕΤΕ
ΤΗ "ΝΕΑ ΑΝΑΤΟΛΗ"
ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΤΗΣ
ΟΑΚΚΕ**

ΑΜΕΣΟΣ ΚΙΝΔΥΝΟΣ ΓΙΑ ΤΟ ΚΛΕΙΣΙΜΟ ΤΩΝ ΛΙΠΑΣΜΑΤΩΝ Η Επιτροπή Σωτηρίας καλεί τους εργάτες σε αγώνα

Μετά την καταρχήν απόκρουση των σχεδίων για την μετατροπή του εργοστασίου των Λιπασμάτων σε Ολυμπιακό στάδιο, οι ρωσόδουλες δυνάμεις της καταστροφής και του οικονομικού σαμποτάζ πέρασαν σε νέα επίθεση ενάντια στο εργοστάσιο.

Στο τέλος του μήνα Ιούλη λήγει η άδεια λειτουργίας του. Παράλληλα λήγει το συμβόλαιο εκμίσθωσης των χώρων του εργοστασίου. Τα οικόπεδα και τα χτίρια ανήκουν στη Εθνική Τράπεζα μέσω μιας θυγατρικής της εταιρείας της ΠΡΟΤΥΠΟΣ.

Η εταιρεία αυτή είναι στα χέρια εκπροσώπων Δήμων του Πειραιά, όπου κυριαρχεί η γραμμή του χτυπήματος της βιομηχανίας μέσα από ευρύτερες συμμαχίες του ρωσόδουλου μετώπου.

Έτσι η ΠΡΟΤΥΠΟΣ με διάφορες καλωσιεργίες αρνείται να ανανεώσει το συμβόλαιο μίσθωσης, δίνοντας με αυτόν τον τρόπο την κατάλληλη πρόφαση στη

Νομαρχία Πειραιά, για να μην δίνει αυτή νέα άδεια λειτουργίας στο εργοστάσιο. Και αυτό σε μια στιγμή που τα Λιπάσματα έχουν καταφέρει να έχουν μια καλή λειτουργία, τόσο παραγωγικά όσο και περιβαλλοντολογικά.

Ο ισολογισμός του εργοστασίου για πρώτη φορά παρουσιάζει πραγματικά κέρδη και αυτό έδωσε την δυνατότητα να γίνουν μεγάλες συντηρήσεις και άλλα έργα που βελτίωσαν σημαντικά τις εγκαταστάσεις και μείωσαν ακόμα πιο πολύ την ρύπανση.

Έτσι δεν υπήρχε τίποτα που να εμπόδιζε ή να έδινε έστω και την παραμικρή πρόφαση στη Νομαρχία για να μην ανανεώσει την άδεια λειτουργίας. Γι' αυτό ακριβώς οι σαμποταριστές μέσα από την ΠΡΟΤΥΠΟ και την Εθνική Τράπεζα βρήκαν την πρόφαση του συμβολαίου μίσθωσης.

Η Επιτροπή Σωτηρίας ξεκίνησε την κινητοποίηση για να ανατρέψει και αυτή την επικίνδυνη επίθεση ενάντια στα Λιπά-

σματα. Με αφίσα που κολλάει στη Δραπετσώνα και σε όλο τον Πειραιά απαιτεί να δοθεί η άδεια λειτουργίας, ενώ με προκήρυξη που μοίρασε στους εργάτες των Λιπασμάτων τους καλεί να δώσουν αποφασιστικά μαζί της τον αγώνα.

Η πάλι αυτή είναι ίσως η πιο κρίσιμη για την παραπέρα πορεία των Λιπασμάτων μιας και οι ρωσόδουλες δυνάμεις της καταστροφής παίζουν το τελευταίο χαρτί που έχουν, για να κλείσουν μια από τις ελάχιστες βιομηχανίες που έχουν μείνει στον Πειραιά.

Η πάλι για την Σωτηρία των Λιπασμάτων γίνεται έτσι υπόθεση όλων των δυνάμεων και των ανθρώπων που θέλουν να αντισταθούν σε αυτή την καταστροφή.

Δημοσιεύουμε παρακάτω την προκήρυξη της Επιτροπής.

ΠΡΟΚΗΡΥΞΗ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΣΩΤΗΡΙΑΣ

**Εργαζόμενοι,
Μόνο με το δικό σας
αγώνα μπορεί να δοθεί
τώρα άδεια για τη
λειτουργία του
εργοστασίου.**

Μόνο με τον δικό σας αγώνα μπορεί να δοθεί τώρα άδεια για την λειτουργία του εργοστασίου.

Όπως όλοι γνωρίζετε στο τέλος του μήνα Ιούλη, λήγει η άδεια λειτουργίας του εργοστασίου.

Η Εθνική Τράπεζα μέσα από την εταιρεία ΠΡΟΤΥΠΟΣ που ελέγχει, αρνείται ουσιαστικά να ανανεώσει το συμβόλαιο μίσθωσης, με αποτέλεσμα η Νομαρχία Πειραιά να βρίσκει αυτό σαν πρόφαση και να μην ανανεώνει την άδεια λειτουργίας.

Βρισκόμαστε έτσι, μπροστά σε μια νέα επίθεση, την οποία καλούμαστε για μια ακόμα φορά να ανατρέψουμε.

Η Επιτροπή για τη Σωτηρία των Λιπασμάτων, παρά τα όποια

γνωστά προβλήματα που προκύψαν στη δράση της, σας καλεί σε αγώνα για την ανατροπή και αυτής της νέας επίθεσης.

Ήδη ξεκινήσαμε να κολλάμε αφίσες στη Δραπετσώνα και σε όλο τον Πειραιά ζητώντας την συμπαράσταση των εργαζομένων και βρίσκουμε θετική ανταπόκριση.

Ο λαός του Πειραιά δεν θέλει άλλους άνεργους, δεν θέλει άλλα εργοστάσια κλειστά, σε μια πόλη που μεγάλωσε με την Βιομηχανία και ανάθρεψε γενιές υπερήφανων εργατών.

Μπορεί αυτή τη στιγμή το "επίσημο" συνδικαλιστικό κίνημα να κλείνει τα μάτια, όλα τα πολιτικά κόμματα στη Βουλή να βάζουν την υπογραφή τους για το κλείσιμο του εργοστασίου, οι Δήμοι να τρίβουν τα χέρια τους από χαρά και να ετοιμάζονται να κατασπαράξουν τα οικόπεδα, όμως ο λαός του Πειραιά και οι εργάτες των Λιπασμάτων δεν εί-

παν ακόμα την τελευταία τους λέξη.

Εργαζόμενοι στα Λιπάσματα, Κανείς δεν έχει το ηθικό να τα βάλει μαζί σας, όταν όλοι ενωμένοι σαν μια γροθιά, με την συμπαράσταση του εργαζόμενου λαού της πόλης βγείτε αποφασιστικά στον αγώνα.

Αυτό πρέπει να γίνει τώρα! Το εργοστάσιο μπορεί να μείνει ανοιχτό, η άδεια λειτουργίας μπορεί να ανανεωθεί, αρκεί όλοι μας να κάνουν την θέλησή μας δύναμη και δεν επιτρέψουμε να κυριαρχήσει η ηττοπάθεια και η απογοήτευση.

Η Επιτροπή Σωτηρίας σας καλεί να συζητήσετε μαζί μας για τις μορφές του αγώνα που χρειάζονται, για να οργανώσουμε την πάλι απαιτώντας να δοθεί η άδεια λειτουργίας στο εργοστάσιο.

Μπορούμε ενωμένοι και αποφασισμένοι να επιβάλλουμε το δικό!

30 Ιούλη 1999

Επίθεση του σοσιαλφασισμού για τον έλεγχο της Ζώνης

Ένα χοντρό πολιτικό παιχνίδι παίζεται αυτές τις μέρες σε βάρος των εργατών, αλλά και σε βάρος της ίδιας της πορείας της ναυπηγοεπισκευαστικής ζώνης του Περάματος.

Το ψευτοΚΚΕ έβαλε μπροστά τους εργάτες στο όνομα της ανεργίας, με μοναδικό στόχο να εμποδίσει κάθε προσπάθεια εκσυγχρονισμού και να πάρει το ίδιο μέσα από τον Δήμο Περάματος που ελέγχει, την εξουσία στη Ζώνη. Όλες οι τελευταίες κινητοποιήσεις που πήραν μάλιστα και την "επαναστατική" μορφή της 24ωρης κατάληψης των κεντρικών γραφείων του ΟΛΠ στόχευαν ακριβώς σε αυτόν τον στόχο.

Σύμφωνα με την νέα μορφή που πήρε ο ΟΛΠ σαν Ανώνυμη Εταιρεία, έχει την δυνατότητα να συστήσει θυγατρικές εταιρείες σε επιμέρους τομείς των δραστηριοτήτων του. Μια τέτοια δραστηριότητα είναι η επισκευαστική Ζώνη.

Για χρόνια ολόκληρα το αντιευρωπαϊκό ψευτοΚΚΕ, μέσα από τα Σωματεία που ελέγχει εμπόδισε κάθε παραγωγικό εκσυγχρονισμό της Ζώνης.

Μεγάλα ευρωπαϊκά προγράμματα εκσυγχρονισμού της υποδομής, επιδοτήσεων των επισκευών και των μετασκευών, επιδοτήσεων των μικρομεσαίων επιχειρήσεων, δεν εφαρμόστηκαν ποτέ εξαιτίας της σαμποταριστικής πολιτικής των συνδικάτων του ψευτοΚΚΕ, αλλά και των ρωσόφιλων δυνάμεων μέσα στην κυβέρνηση με επικεφαλής τον Λαλιώτη. Μεγαλύτερο παράδειγμα γι' αυτό είναι ο νόμος για το μητρώο των εργοδοτών, ο οποίος αν και ψηφίστηκε από τον περασμένο Σεπτέμβριο δεν μπαίνει σε εφαρμογή γιατί δεν υπογράφονται οι υπουργικές αποφάσεις που απαιτούνται για να μπει ο νόμος σε εφαρμογή. Και αυτό για να εμποδιστούν οι επιδοτήσεις στις επισκευές οι οποίες θα έριχναν το κόστος στο 9%.

Τώρα το ψευτοΚΚΕ, θέλει να πάρει στα χέρια του την πλήρη πολιτική και οικονομική εξουσία της Ζώνης. Για να το πετύχει αυτό, από τη μια προσπαθεί με τις "κινητοποιήσεις" να εμποδίσει κάθε ιδιωτικό φορέα - εφοπλιστική εταιρεία, Ένωση των κατασκευαστών κ.λπ - να πάρει μέσα από τη σύσταση θυγατρικής εταιρείας την διαχείριση της Ζώνης, και από την άλλη ζητάει τη σύσταση δημοτικού φορέα με επικεφαλής τον δήμο Περάματος για να αναλάβει αυτό τη διαχείριση της Ζώνης.

Με τις "κινητοποιήσεις" αυτές το ψευτοΚΚΕ θέλει να δείξει ποιος είναι το μεγάλο αφεντικό στο Λιμάνι και προσπαθεί έτσι να τρομοκρατήσει κάθε άλλο φορέα που τυχόν θα ενδιαφέρονταν για τη Ζώνη.

Ταυτόχρονα προσπαθεί να σπάσει τις όποιες δυνάμεις μέσα στην κυβέρνηση και το ΠΑΣΟΚ που από ότι φαίνεται αντιστέκονται ακόμα στη γραμμή Λαλιώτη να παραδώσει τη Ζώνη στο ψευτοΚΚΕ.

Αν το ψευτοΚΚΕ καταφέρει και πάρει στα χέρια του τη Ζώνη, τότε αυτό δεν θα είναι μόνο η οριστική διάλυση της και η μετατροπή της σε ένα γκέτο του σοσιαλφασισμού, αλλά τότε το ψευτοΚΚΕ θα έχει βάλει γερά το πόδι του για να πάρει στα χέρια του όλο το Λιμάνι κάτι που αποτελεί τον στρατηγικό του στόχο για τον Πειραιά.

Οι δημοκρατικές συνδικαλιστικές δυνάμεις πρέπει με κάθε τρόπο να αντισταθούν στα σχέδια αυτά του σοσιαλφασισμού, δίνοντας την δικιά τους προοπτική για την ανάπτυξη της Ζώνης και την εξασφάλιση του ψωμιού και της δουλειάς των χιλιάδων εργατών. Και αυτό δεν μπορεί να γίνει αν δεν χτυπηθεί η μονοκρατορία του ψευτοΚΚΕ που την έχει επιβάλλει μέσα από τις πλειοψηφίες του στα Συνδικάτα, στο Δήμο Περάματος και τις Λαλιωτικές -φιλικές του δυνάμεις μέσα στην κυβέρνηση.

Απέναντι σε αυτό το μαύρο μέτωπο, πρέπει να στηθεί το δημοκρατικό εργατικό μέτωπο της ανάπτυξης σε σύγκρουση με τον σοσιαλφασισμό.

Σε αυτό το μέτωπο ο ΕΡΓΑΣ έχει να παίξει για μια ακόμα φορά τον πρωτοπόρο του ρόλο.

